

A galamb trágyája is érték

A galambok tenyésztése különböző célból történhet. Így ismeretesek dísz-, sport- és haszonfajták, de minden bizonnyal a hús termelése mellett vallási indíttatásból kezdték el háziasítani a házigalamb őst, a szirti galambot.

Több közel-keleti országban, mint például Egyiptomban, Irakban és Irán területén még a mai napig is használatban vannak az olykor több ezer éves, agyagból készült galambtoronyok, melyek méhkasszerű rendszerében rendre hatalmas mennyiségű galambtrágya keletkezik.

Ugyanis egy galamb évente mintegy 2-3 kiló trágyát termel, mely jelentős mennyiségű nitrogént, foszfort és káliumot tartalmaz. Így magától értetődő, hogy az említett országokban, hosszú évszázadok óta a dinnye, az uborka és újabban a paradicsom termesztéséhez is galambtrágyát használnak a kisgazdaságokban. Ismeretes az is, hogy a foszforelőállításhoz nagyon sokáig - sok esetben a források kimerüléséig - a csendes-óceáni szigetek sokáig háborítatlan madárvilágának melléktermékét, évszázados guanórétegeit hasznosították.

Sajnos nálunk ezt a kiváló minőségű trágyát napjainkra szinte senki nem értékeli, pedig sok millió forint megy veszendőbe nemzetgazdasági szinten. Nehéz felbecsülni, hogy mekkora Magyarország galambállománya, ami biztos, hogy csak postagalambból egymilliót tartanak.

Arról pedig még kevesebb információ áll rendelkezésre, hogy a galambászok tudják-e hasznosítani - akár saját kertjükben, gazdaságukban, akár a környezetükben gazdálkodók, kertészkedők -, vagy netán értékesíteni ezt a hasznos "végterméket". Persze kérdéses az is, hogy a modern kertészetek aprólékosan kidolgozott agrotechnológiájába - gondoljunk csak a termőföld nélküli, tápoldatozásra épülő hajtásra - beilleszthető-e, és ha igen, hogyan a tápanyagpótlás e lehetősége.

Szerző: Tóth Zsigmond

Közzététel ideje: 2017. 11. 27., hétfő, 08:48

A forrás webcíme: <https://magyarmezogazdasag.hu/2017/11/27/galamb-tragyaja-ertek>